

Sygn. akt I Ca 346/16

I Cz 349/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Elżbieta Zalewska – Statuch

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2016 roku w Sieradzu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w R.

przeciwko W. C.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu

z dnia 26 lutego 2016 roku, sygn. akt I C 889/13 upr

oraz zażalenia powoda

od rozstrzygnięcia o kosztach procesu zawartego w punkcie 2 tego wyroku

I. oddala apelację;

II. z zażalenia powoda zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 2 na następujący: „2. zasądza od pozwanego W. C. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w R. 227,71 (dwieście dwadzieścia siedem 71/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu”;

III. zasądza od pozwanego W. C. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w R. 150 (sto pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt I Ca 346/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy w Sieradzu zasądził od pozwanego W. C. na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej w R. kwotę 960,39 zł wraz z odsetkami (pkt 1.) oraz orzekł o kosztach procesu (pkt 2.).

Powyższe orzeczenie zapadło w oparciu o następujące ustalenia i wnioski:

Pomiędzy poprzednikiem prawnym strony powodowej - Zakładem (...) Spółką Akcyjną w Ł. (dostawcą) a pozwanym W. C. (odbiorcą) została zawarta w dniu 21 listopada 1997 r. umowa kompleksowa nr (...), na podstawie której dostawca zobowiązał się do sprzedaży odbiorcy energii elektrycznej oraz zapewnienia jej dostarczenia do domu

mieszkalnego, stanowiącego własność pozwanego, położonego w miejscowości K. (...), a odbiorca – do odbioru energii elektrycznej oraz do zapłaty należności z tego tytułu. W treści umowy znalazł się zapis, iż nieuiszczenie należności za energię elektryczną, będzie uprawniać dostawcę do wyłączenia dostawy energii elektrycznej bez uprzedzenia, który nie będzie wówczas ponosił odpowiedzialności za szkody wynikłe z powodu odłączenia odbiorcy od sieci zasilającej. Strony uzgodniły również, iż koszt ponownego włączenia instalacji elektrycznej będzie w takim wypadku ponosił odbiorca (§ 4 pkt 4.10 umowy).

Z uwagi na upadek prowadzonej przez pozwanego masarni i jej sprzedaż licytacyjną w 2000 r., W. C. popadł w kłopoty finansowe. Z tej przyczyny zaczął opóźniać się z płatnościami na rzecz strony powodowej. Dokonywał tych wpłat zazwyczaj dopiero wtedy, gdy otrzymał od strony powodowej ostateczne wezwanie do zapłaty. Pomimo wezwania i wyznaczenia pozwanemu dodatkowego terminu do zapłaty, W. C. nie uregulował do dnia 7 lipca 2012 r. należności z tytułu sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usługi dystrybucji w łącznej kwocie 1.599,36 zł, w tym z tytułu faktury VAT nr (...) wystawionej w dniu 28 czerwca 2012 r. na kwotę 410,54 zł, z terminem płatności na dzień 12 lipca 2012 r. W tej sytuacji, powód wypowiedział dnia 28 sierpnia 2012 r. łączącą strony umowę sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usługi dystrybucji, informując, że po upływie okresu wypowiedzenia, tj. w pierwszym dniu roboczym następującym po dniu 30 września 2012 r., pozwany powinien zapewnić dostęp do układu pomiarowego celem demontażu licznika i odczytania jego wskazań do końcowego rozliczenia. Jednocześnie strona powodowa uprzedziła pozwanego, że jeżeli dokona wpłaty całej należności na wskazany rachunek bankowy przed upływem okresu wypowiedzenia, nie wywoła ono skutków prawnych w postaci rozwiązania umowy (przy zastrzeżeniu, że za datę wpłaty będzie uważana data wpływu środków na wskazany rachunek bankowy). W dniu 30 września 2012 r. pozwany wpłacił na rachunek bankowy strony powodowej kwotę 1.500 zł. W dniu 5 bądź 6 października 2012 r. strona powodowa odłączyła dom pozwanego od sieci zasilającej. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystawiła na pozwanego faktury VAT:

- nr (...) w dniu 31 sierpnia 2012 r. na kwotę 532,58 zł, z terminem płatności na dzień 14 września 2012 r. – tytułem dostawy energii elektrycznej w okresie 27 czerwca 2012 r. – 29 sierpnia 2012 r.,

- nr (...) w dniu 10 października 2012 r. na kwotę 12,14 zł, z terminem płatności na dzień 24 października 2012 r. - tytułem dostawy energii elektrycznej w okresie 29 sierpnia 2012 r. – 30 września 2012 r.,

- nr (...) w dniu 16 października 2012 r. na kwotę 216,63 zł, z terminem płatności na dzień 30 października 2012 r. – faktura korygująca fakturę nr (...) wystawioną tytułem dostawy energii elektrycznej w okresie 29 sierpnia 2012 r. – 30 września 2012 r.

oraz noty odsetkowe:

- nr (...) w dniu 3 października 2012 r. opiewającą na kwotę 50,25 zł,

- nr (...) w dniu 3 października 2012 r. opiewającą na kwotę 19,57 zł,

- nr (...) w dniu 3 października 2012 r. opiewającą na kwotę 21,00 zł,

- nr (...) w dniu 18 lutego 2013 r. opiewającą na kwotę 8,86 zł. Pomimo tego, że w dniu 17 grudnia 2012 r. strona powodowa wystosowała do pozwanego przedsądowe wezwanie, W. C. nie uiścił na jej rzecz jakiegokolwiek kwoty.

W. C. ma 58 lat. Jest żonaty, posiada dwóch dorosłych synów, którzy pozostają na własnym utrzymaniu. Pozwany nie pracuje zawodowo, pomaga jednemu z synów prowadzić gospodarstwo rolne, nie otrzymując za to jakiegokolwiek wynagrodzenia. Pozostaje na utrzymaniu rodziny, tj. żony i syna. Małżonka W. C. prowadzi działalność gospodarczą. Pozwany ma z nią od 1997 r. ustanowioną rozdzielność majątkową. W. C. nie posiada żadnego majątku. Choruje na nadciśnienie. Co miesiąc, jego najbliżsi wydają około 200,00 zł na leki dla niego. Pozwany jest zadłużony w KRUSie na kwotę około 20.000,00 zł. Oprócz tego, firma (...) dochodzi od niego na drodze sądowej zapłaty kwoty około 2.200,00 zł.

W świetle powyższych ustaleń Sąd doszedł do wniosku, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd zaakcentował, że w wyniku zawarcia umowy z dnia 21 listopada 1997 roku pomiędzy stronami powstał określony stosunek zobowiązaniowy. Następnie Sąd omówił pojęcie umowy oraz usługi kompleksowej, odwołując się do przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 1997 r. nr 54, poz. 348).

W ocenie Sądu łącząca strony umowa kompleksowa jest umową mieszaną łączącą elementy dwóch umów nazwanych: umowy sprzedaży energii elektrycznej i umowy przesyłowej, a tym samym do roszczeń wynikających z tej umowy powinno się stosować przepisy dotyczące obu zobowiązań.

Sąd zaznaczył, że powód żądając zapłaty kwot wynikających z wystawionych - w ramach łączącej strony umowy kompleksowej - faktur i not, żądał wykonania przez pozwanego zobowiązania. Powód dochodził zatem swojego roszczenia na podstawie umowy łączącej strony postępowania i nieuregulowanych przez pozwanego płatności wynikających z wystawionych przez stronę powodową faktur VAT oraz not odsetkowych. Sąd podkreślił, że bezsporny był fakt zalegania pozwanego z opłatami za dostawę energii elektrycznej. Pozwany przyznał bowiem w toku postępowania okoliczności powoływane w pozwie, co do faktu zakupu energii elektrycznej na kwoty wynikające z przedstawionych przez powoda faktur VAT i co do braku uregulowania należności w tym zakresie. Jednocześnie powoływał się na niesłuszną – w jego ocenie – decyzję strony powodowej o odłączeniu mu prądu. Jak ustalił Sąd, pozwany pomimo wezwań i wyznaczenia dodatkowego terminu do zapłaty do dnia 7 lipca 2012 r., nie uregulował należności z tytułu sprzedaży energii elektrycznej i usługi dystrybucji na łączną kwotę 1.599,36 zł. W związku z powyższym, powód wypowiedział łączącą strony umowę z zachowaniem umownego okresu wypowiedzenia. Pozwany dokonał w dniu 30 września 2012 r. na rzecz strony powodowej wpłaty w niepełnej wysokości, tj. w kwocie 1.500 zł. Tym samym Sąd uznał, że wbrew twierdzeniom pozwanego wypowiedzenie umowy łączącej strony stało się w pełni skuteczne, a powód był uprawniony do wyłączenia dostawy energii bez uprzedzenia.

W świetle powyższego Sąd skonstatował, że pozwany był obowiązany – pomimo odłączenia prądu – do uregulowania należności za dostarczoną mu wcześniej energię elektryczną. W ocenie Sądu wysokość tej kwoty bezspornie wynika z wymienionych faktur VAT oraz z not odsetkowych.

Odnośnie odsetek żądanych przez powoda, Sąd wskazał, że pozwany był obowiązany do dokonania zapłaty należności w terminach wskazanych na poszczególnych fakturach. Sąd stwierdził, że w toku postępowania, pozwany nie zaprzeczył, jakoby nie otrzymał w/w faktur przed terminem płatności. O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c.

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się **pozwany**, który zaskarżył przedmiotowe rozstrzygnięcie co do pkt. 1.

W. C. podkreślił, że umowa o dostawę energii elektrycznej jest umową jednostronnie traktującą oraz monopolistyczną, a ponadto uderza w pozwanego jako klienta.

Skarżący podniósł, że przez kilkadziesiąt lat płacił za energię elektryczną i gdy zabrakło mu w pewnym okresie pieniędzy, w związku z czym nie do końca mógł spełnić oczekiwania powoda, nie powinno się z nim tak „ohydnie” obchodzić, jak zrobił to (...) S.A.

Pozwany wyraził swoje niezadowolenie z faktu, że wyłączono mu prąd, chociaż z kwoty 1599,36 zł nie dopłacił jedynie sumy 99,36 zł.

Apelujący wniósł o przeanalizowanie jego sprawy nie tylko pod względem prawnym, lecz także pod kątem „normalności życia i działania w społeczeństwie”.

W. C. wniósł o zmianę pkt. 1. wyroku.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy zauważyć, że skarżący nie zakwestionował w środku odwoławczym dokonanych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych. W szczególności bezsporne pomiędzy stronami było to, że pozwany nie uregulował całej należności z tytułu zużycia energii elektrycznej, chociaż taki obowiązek wynikał z umowy z dnia 21 listopada 1997 roku.

Dlatego też Sąd odwoławczy podzielił ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji i uznał je za własne, nie widząc potrzeby ich ponownego przytaczania.

Oceniając prawidłowość zastosowania przez Sąd Rejonowy przepisów prawa materialnego, należy stwierdzić, że również na tym polu Sąd pierwszej instancji nie dopuścił się żadnych uchybień.

Trzeba zaakcentować, że na zasadność roszczenia powoda nie ma wpływu kwestia wypowiedzenia umowy nr (...) o dostarczanie energii elektrycznej. Należy zauważyć, że (...) S.A. dochodził zapłaty wymienionych szczegółowo w fakturach i notach odsetkowych kwot za zużycie przez skarżącego energii elektrycznej w okresie od 26 kwietnia 2012 roku do 30 września 2012 roku, czyli w przedziale czasowym, w którym wspomniana umowa jeszcze obowiązywała. Zgodnie z oświadczeniem powoda wypowiedzenie umowy stało się bowiem skuteczne w pierwszym dniu roboczym następującym po dniu 30 września 2012 roku, czyli 1 października 2012 roku (tj. w poniedziałek).

Apelujący w żaden sposób nie wykazał, że spłacił należności wynikające z przedmiotowych faktur oraz not odsetkowych, a Sąd Okręgowy nie dopatrył się okoliczności mogących świadczyć o tym, że dochodzone przez powoda świadczenia były niewymagalne bądź zostały przez pozwanego spełnione.

Argumenty przytoczone przez skarżącego nie podważają zatem zasadności powództwa, a jednocześnie nie dają podstaw do uznania, że zachowanie powoda jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Godzi się wyjaśnić, że (...) S.A. bazował na dobrowolnie zawartej przez strony umowie. Powód wykonał swoje świadczenie poprzez dostarczenie energii elektrycznej do domu pozwanego, natomiast skarżący, skorzystawszy z niej, nie zapłacił pełnej ceny, chociaż do tego się zobowiązał na mocy umowy nr (...) z dnia 21 listopada 1997 roku.

W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał, że w warunkach gospodarki wolnorynkowej roszczenie powoda z pewnością zasługuje na udzielenie mu ochrony prawnej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd drugiej instancji oddalił apelację na mocy art. 385 k.p.c.